

culture
BIBLIO

Οδηγός αυτοβοήθειας, γιατί δεύτερη ζωή δεν έχει...

ΕΠΙ ΣΚΗΝΗΣ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΒΑτου **Δημήτρη Μπουραντά**Εκδόσεις: **Πανάκι**

Ο καθηγητής Δημήτρης Μπουραντάς, μετά το υπερ-επιτυχημένο «Όλα σου τα 'μαθα, μα ξέχασα μια λέξη», επιστρέφει με ένα βιβλίο που φιλοδοξεί να βοηθήσει στη βελτίωση του επιπέδου ζωής του σύγχρονου Έλληνα σε προσωπικό, επαγγελματικό αλλά και εθνικό επίπεδο, διερευνώντας τη βαθύτερη ουσία της «καλής ζωής». Επισημαίνει έννοιες που παλαιότερα θεωρούνταν αυτονόητες, αλλά σήμερα έχουν παραγκωνιστεί, όπως οι καλές σχέσεις με τους γύρω, η ελευθερία, η προσωπική καλλιέργεια και η ικανοποίηση των βασικών αναγκών, θα έπρεπε να αρκούν για την ευτυχία του ανθρώπου, αντί να επικρατεί ο ψυχαναγκασμός του ατέρμονου αγώνα απόκτησης και κατανάλωσης υλικών αγαθών που καταλήγει στην καταδυνάστευση της ζωής από τα αποκτήματα. Από τις παραγκωνισμένες έννοιες, ο συγγραφέας δίνει ιδιαίτερο βάρος σε αυτήν της ελευθε-

ρίας, της οποίας τα όρια μελετά σε σχέση με τους περιορισμούς που θέτει η κοινωνία και τους ψευδο-περιορισμούς που θέτει ο άνθρωπος στον εαυτό του, λόγω του φόβου που προκαλεί αυτή και των ευθυνών που συνεπάγονται οι επιλογές του.

Ο συγγραφέας εντοπίζει και αναλύει εκτενώς τέσσερα διαφορετικά είδη ανθρώπινης νοημοσύνης: την υπαρξιακή, που αφορά την αυτογνωσία και τους προσωπικούς στόχους, την κοινωνική, που σχετίζεται με την ορθή διαχείριση προσωπικών και επαγγελματικών σχέσεων, την πολιτική, που έγκειται στην ανάπτυξη της πολιτικής σκέψης και δράσης, και τέλος τη λογική νοημοσύνη που αφορά την κρίση, την αναγνώριση των σωστών επιλογών, τη λήψη αποφάσεων και την επίλυση προβλημάτων.

Ο Δημήτρης Μπουραντάς όμως δεν αναλώνεται σε απλές συμβουλές προσωπικής δράσης. Αρθρώνει σαφή και περιεκτική πολιτική και κοινωνιολογική σκέψη, ενώ αναλύει και την παρούσα κατάσταση της κρίσης και τους λόγους που οδήγησαν σε αυτή.

Ο λόγος του, στρωτός και απλός, αλλά όχι απλοϊκός, αντλεί εξίσου από προσωπικές ιστορίες και από τα βιώματα των δικών του και των γνωστών του προσώπων, όσο και από άλλα συγγράμματά, στα οποία αναφέρεται επανειλημμένα, ακόμα και από ανέκδοτα και από χιουμοριστικές αφηγήσεις που προσδίδουν ζωντάνια και αμεσότητα στο κείμενό του.

«Καθημερινά στη ζωή μας, βρισκόμαστε "επί σκηνής χωρίς πρόβα" και παίζουμε λιγότερο ή περισσότερο σημαντικές, αλλά κάθε φορά μοναδικές και διαφορετικές, πράξεις, κάνοντας τις δικές μας επιλογές σχετικά με το σενάριο και τους ρόλους μας. Και, δυστυχώς, εμείς δεν έχουμε την «πολυτέλεια» των προκαθορισμένων ρόλων και της πρόβας που έχουν οι ηθοποιοί. Συνεπώς, η μόνη προετοιμασία που μπορούμε να έχουμε είναι να εφοδιαστούμε με έννοιες, με αρχές, με μεθόδους, με ικανότητες και με αξίες, ώστε να κάνουμε σωστές επιλογές για να παίξουμε, όσο γίνεται καλύτερα για εμάς και γι' αυτούς που αγαπάμε, επί σκηνής χωρίς πρόβα. Άλλωστε, η ανάπτυξη ενός τέτοιου υποβάθρου συμβάλλει στο μαθησιακό μας ταξίδι, στην ολοκλήρωση και στην ωριμότητά μας, που αποτελούν προϋποθέσεις για να καθορίσουμε εμείς το πεπρωμένο μας, να μην αφεθούμε στο μοίραιο, να πραγματώσουμε τις δυνατότητές μας και να ζήσουμε, όσο γίνεται, τη ζωή που εμείς θέλουμε, σε έναν κόσμο γεμάτο αβεβαιότητες, περιορισμούς και επιβολές».

Το βιβλίο του Δημήτρη Μπουραντά, ο οποίος παραδέχεται ότι δεν υπάρχουν απόλυτες συνταγές ή πανάκειες, αλλά δεν φοβάται να προτείνει λύσεις, λειτουργεί και σαν ένας οδηγός αυτοβοήθειας για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης -επαγγελματικά και προσωπικά- του καθενός από εμάς, αλλά και σαν μια επίκαιρη και οξυδερκής καταγραφή της σημερινής κατάστασης και της ψυχολογίας του Έλληνα. ☉

